

Zienswijze

Ontwerp-inpassingsplan Windpark 'de Bijvanck' en ontwerp-vergunningen van 6 december 2016.
Zaaknummer 2012-010729

Aan Gedeputeerde Staten van Gelderland
26 januari 2017

Geacht College,

Dhr. Co Verdaas wees Raedthuys er op even te wachten met opnieuw indienen van een verzoek tot Inpassingsplan, tot de Crisis- en Herstelwet van toepassing zou zijn. Onverklaarbaar voor het bevorderen van de binnenlandse economie heeft men daar stiekem ook iets ten behoeve van versnelling van energietransitie in verstopt, en wel door wijziging van de Elektriciteitswet.

In art 9^e van die Elektriciteitswet staat plotseling dat zielige private initiatiefnemers hulp van Provinciale Staten verdienen, die dan gebruik moeten maken van hun bevoegdheid ja of nee te zeggen tegen een Inpassingsplan vanwege een hogere overheid. Er mogen evengoed ook andere gronden worden aangewezen, maar u hebt dat binnen of buiten de gemeente Zevenaar nog niet geëffectueerd. Standaard heeft de wetgever deze vreemde gang van zaken verbonden aan o.m. het al of niet voldaan zijn aan voldoende invulling van de provinciale taakstelling, volgens een z.g. "minimum realisatienorm". Een voorgaande bezetting van uw College vond het nodig zonder onderbouwing voor die invulling een keus te maken uit beschikbare alternatieven en deze in een A-lijst en een reserve B-lijst te schikken. De laatste uit te breiden met hetgeen in geldende bestemmingsplannen van vooral industrieterreinen nu al mogelijk is. En laat staan daarbij zelf als provincie zonder bestaande initiatieven van gemeenten of derden eigen onderbouwde locaties toe te voegen die voldoen aan uw criteria zoals langs snelwegen of op of bij bestaande industrieterreinen. Het windpark Bijvanck had daarom niet hoeven en gezien de effectbeoordeling in de planMER (Aanvulling) niet in uw taakstelling opgenomen mogen worden. **Vanwege onbehoorlijke keuzes van lijstjes in de Windvisie moet het Inpassingsplan van tafel.**

Belangrijk is ook dat de Elektriciteitswet de openbare procesgang heeft vastgelegd door een verzaamd regiem van vaststelling van die z.g. "minimum realisatienorm" per Algemene Maatregel van Bestuur (AmvB) te vereisen. Wij hebben die AmvB niet kunnen vinden op sites van de overheid, en dit is bevestigd door het IPO:

Van: Marten van der Gaag [mailto:MvdGaag@ipo.nl]
Verzonden: woensdag 25 januari 2017 15:24
Aan: tiemersma@xs4all.nl
CC: Mariëlle Hetem <mhetem@ipo.nl>; Inge Smit <ISmit@IPO.NL>
Onderwerp: Fwd: minimum realisatienorm duurzame (wind)energie

Geachte heer Tiemersma
Excuses dat deze mail onbeantwoord is gebleven.
Wat uw vraag betreft, het klopt dat deze AmvB nooit is opgesteld. Ondanks aandringen van de provincies is EZ er niet in geslaagd om dit op een sluitende wijze wettelijk vast te leggen.
De provincie houden zich wel aan de bestuurlijke akkoorden die hierover zijn gemaakt,

Met vriendelijke groet,

Marten van der Gaag
IPO
Programmaleider Interprovinciale Samenwerking Energie

Nu de hoogte van die z.g. “minimum realisatienorm” niet per AmvB is vastgelegd, zien we dat deze op dubieuze wijze is ontstaan. Via uitspraak van destijds gedeputeerde mw. Traag in PS-vergadering van 23 januari 2013 weten we dat ze daarin een “zojuist ontvangen” email of SMS voorlas volgens haar zeggen van minister Kamp, wat later overigens van het IPO afkomstig bleek. De inhoud daarvan luidde volgens haar dreigend dat indien Gelderland niet voldoen zou aan die z.g. “minimum realisatienorm”, dat het Rijk dan wel op bezoek zou komen met een Rijksinpassingsplan, hetgeen mw. Traag voorspiegelde dat Provinciale Staten dat toch wel niet zouden willen [Net als Zevenaar dat niet wil overigens vanwege de provincie ?]. Minister Kamp heeft dus de provincies in een hok of achterkamertje geplaatst, waar de provincies niet uit mochten komen, voordat ze het zonder hem onderling zouden hebben geregeld. Later is de aan Minister Kamp voorgelegde uitkomst vastgelegd in het Energieakkoord. Maar niet in een AmvB. Daarmee is onvoldoende rechtsbescherming van mij en andere burgers ontstaan, nu niet de zorgvuldige procedure voor de totstandkoming van een AmvB volgens o.a. art 89 van de Nederlandse Grondwet is gevolgd. **Het toepassen van de term c.q. het argument z.g. “minimum realisatienorm” als verplichtend is onwettig.**

Een AMvB komt tot stand in vier stappen:

1. De maatregel wordt voorbereid op het betreffende departement.
2. De maatregel wordt besproken in de **ministerraad**.
3. De **Raad van State** geeft advies, dit advies wordt in het algemeen overgenomen.
4. De eventueel aangepaste AMvB wordt ondertekend door betrokken minister(s) en **de Koning**, daarna volgt bekendmaking in het **Staatsblad**, waarna de AMvB met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand na de datum van bekendmaking van kracht gaat.

Nu een dergelijke AmvB ontbreekt, ontbreekt ook een z.g. “minimum realisatienorm”. Iedereen kan wel wat roepen wat die z.g. “minimum realisatienorm” is of zou moeten zijn. Zo heeft Provinciale Staten een ambitie om op enig moment energetisch zelfvoorzienend te zijn en heeft zij de IPO-afspraken gretig bevestigd. Bij het ontbreken van een volgens art 9e vijfde lid van die Elektriciteitswet genoemde z.g. “minimum realisatienorm”, ontvalt een voorwaarde waarop Provinciale Staten van hun bevoegdheid gebruik moeten maken. De wettekst zegt namelijk dat deze verplichting niet geldt indien a. én de besluitvorming daardoor niet zou worden versneld b. én niet is voldaan aan de voor de desbetreffende provincie vastgestelde z.g. “minimum realisatienorm”. Aan de laatste kan bij ontbreken van een norm geen enkele verplichting worden afgemeten: iemand kan roepen “2” en er is aan voldaan. Zou Provinciale Staten alsnog vrijwillig van haar bevoegdheden gebruik willen maken dan geldt dat een betreffend verzoek van Raedthuys op deze locatie al eerder door haar gemotiveerd is afgewezen. **Het Inpassingsplan moet dus van tafel als zijnde illegaal ontstaan.**

Oorzaak van het niet gerealiseerd hebben kunnen krijgen van zo’n AmvB kan zijn dat het produceren, over kadastrale grenzen transporteren in een netwerk en verhandelen en leveren van elektriciteit volgens de Elektriciteitswet niet mag plaatsvinden door een overheid. Hierop ziet de Autoriteit ACM (Energiekamer) toe. Derhalve, en anders volgens deze zienswijze, is het woord “realisatie” in de term z.g. “minimum realisatienorm” onwettig: overheden kunnen elkaar niet verplichten te realiseren wat is voorbehouden aan private elektriciteitsproducenten. Er past zelfs niet de gewenste productie aan te besteden omdat productie geen overheidstaak is. Zou met het woord “realisatie” in de term z.g. “minimum realisatienorm” bedoeld worden het realiseren van voldoende planruimte voor de plaatsing van windmolens (hetgeen volgens het IPO, maar niet volgens het Ministerie EZ het geval is), dan is al met de Gelderse Omgevingsvisie hieraan ruim voldaan, waar ca. 50% van het oppervlak van Gelderland ruimtelijk beschikbaar is gesteld voor de plaatsing van (solitaire) windmolens. **Het Inpassingsplan moet dus van tafel als zijnde geheel overbodig.**

Met vriendelijke groet

Jan Jaap Tiemersma

Broekzijdestraat 6 6986 CK ANGERLO